

A Magyar Köztársaság Nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Molnár Péter ügyvéd (címe) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek a BP. Ügyvédi Iroda (címe, ügyintéző dr. Berkéné dr. Porpáczi Szilvia ügyvéd) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen határozat hatályon kívül helyezése iránt indított perében a Baranya Megyei Bíróság 10.P.21.261/2006/13. számú ítélete ellen a felperes 14. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, és a keresetet elutasítja.

Mellőzi az alperes elsőfokú perköltség fizetésére kötelezését, és kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 40.000 (negyvenezer) forint elsőfokú, és 44.000 (negyvennégyezer) forint másodfokú perköltségét.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperest x.y. Önkormányzata 2004. évben alapította. A társaságnál taggyűlés nem működik, a legfőbb szerv hatáskörébe tartozó kérdésekben az alapító vezető szerve dönt. X.y.Önkormányzatának képviselő testülete 2006. május 8-án tartott ülésén meghozta a 91/2006.(V. 8.) Kt. számú határozatot, amely a felperest az alperes ügyvezetői tisztségéből azonnali hatállyal visszahívta. A zárt ülésen a felperes jelen volt.

A határozat meghozatalát követően a felperes a cégbíróságnál törvényességi felügyeleti eljárás lefolytatása iránti kérelmet terjesztett elő. A Baranya Megyei Bíróság, mint Cégbíróság Cgt.02-06/000325/4. számú, 2006. július 31.-én kelt végzésével a kérelmet elutasította arra hivatkozva, hogy nem kezdeményezhet

törvényességi felügyeleti eljárást az a személy, aki a határozat hatályon kívül helyezése iránt pert indíthat. A határozat kézhezvételét követően 2006. augusztus 4-én a felperes keresetet indított a határozat hatályon kívül helyezése iránt. A keresetlevelet az elsőfokú bíróság idézés kibocsátása nélkül elutasította, ezt követően a felperes 2006. szeptember 27-én ismételten előterjesztette a keresetét. Kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes alapítójának 91/2006.(V.8.) Kt. számú határozata jogszabályba ütközik, és a határozatot semmisítse meg, egyben igazolási kérelmet terjesztett elő a kereset benyújtására előírt 30 napos határidő elmulasztása miatt. Arra hivatkozott, hogy csak a törvényességi felügyeleti eljárás megindítása iránti kérelem elutasításának ismeretében jutott abba a helyzetbe, hogy jogát keresettel érvényesítse. A felperes álláspontja szerint a határozat nem felel meg az alapító okiratnak és a jogszabályoknak, ugyanis a véleményezési jog jogosultjai (a felügyelő bizottság, és az ügyvezető) e jogukkal nem élhettek. Hivatkozott arra is, hogy a testületi ülés napirendi pontjai között személyi kérdésekben való döntés nem szerepelt.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a felperes a keresetindításra nyitva álló 30 napos határidőt elmulasztotta.

Az elsőfokú bíróság az igazolási kérelemnek helyt adott. Az ítélet indokolásában kifejtette, hogy a felperes a 30 napos keresetindítási határidőt menthető okból mulasztotta el, hisz nem várható el tőle, hogy a jogszabályokban írt összes jogi lehetőséget kimerítse. Nem arról volt szó, hogy a felperes nem volt tisztában a törvényben biztosított jogaival, hanem próbálta a jogai közül a legegyszerűbbet és legcélravezetőbbet érvényesíteni. Mindezt egyértelműen bizonyítja, hogy a határozat kézhezvételét követően négy napon belül keresetet terjesztett elő a határozat hatályon kívül helyezése iránt. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság a keresetet érdemben vizsgálta, és megállapította, hogy az alperes alapítójának 91/2006.(V.8.) Kt. számú határozata jogszabálysértő, mert a közhasznú szervezetekről szóló 1997. évi CLVI. tv. 7. § (4) bekezdése szerint az egy tagból álló legfőbb szerv esetén a gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXLIV. tv. (Gt.) 172. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezést azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a döntéshozatalt megelőzően e tag köteles a felügyelő szerv, valamint a legfőbb szervnek nem minősülő ügyintéző és képviselői szerv véleményének megismerése érdekében ülést összehívni, vagy írásos véleményüket beszerezni. Az alperes alapító okirata e jogszabály szerint rendezi a döntéshozatalt megelőző véleményezési jog gyakorlásának módját. Az alperes nem vitatta, hogy a megtámadott határozat meghozatalát megelőzően sem a felügyelő bizottság, sem a felperes véleményét nem kérte ki. Erre tekintettel az alapító határozatát az elsőfokú bíróság hatályon kívül helyezte.

Az ítélet ellen az alperes jelentett be fellebbezést. Kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változassa meg, a keresetet utasítsa el, és kötelezze a felperest a perköltség viselésére. Elsősorban arra hivatkozott, hogy a felperes a Gt. 47. § (3) bekezdése szerinti 30 napos határidőt elmulasztotta. A felperes a határozat meghozatalakor jelen volt, a határozatot írásba foglalva 2006. május 9-én,

a felmondása közlésekor, a felmondás mellékleteként kézhez vette. A felmondás jogellenességének megállapítása iránt 30 napon belül keresetet nyújtott be a Pécsi Munkaügyi Bírósághoz. A 30 napos szubjektív határidőn túl a 90 napos jogvesztő határidőn belül csak akkor lehet a keresetet megindítani, ha az érintett a perindításban akadályoztatva volt, vagy a határozatról korábban nem is volt tudomása. E két feltétel közül a felperes esetében egyik sem valósult meg. A felperes a határozat kézhezvételét követően haladéktalanul jogi képviselőhöz fordult a Pécsi Munkaügyi Bírósághoz a keresetet, és a cégbírósághoz a törvényességi felügyeleti kérelmet meghatalmazott jogi képviselője nyújtotta be. Mindezekre tekintettel az alperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróságnak a felperes igazolási kérelmét el kellett volna utasítania.

Az alperes álláspontja szerint a határozat nem volt törvénysértő, mert a felperesnek nem volt véleményezési joga az alapítói határozatban foglaltakkal kapcsolatban. Nem sérültek a véleményezési jog szabályai, a felügyelő bizottsággal összefüggésben sem.

A felperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés megalapozott.

A másodfokú bíróság a fellebbezés elbírálásánál először azt vizsgálta, hogy a felperes a keresetlevelet a Gt. 47. § (3) bekezdésében megjelölt határidőn belül nyújtotta-e be. Ezt a kérdést a Legfelsőbb Bíróságnak a bírósági eljárást megindító keresetlevél vagy kérelem késedelmes benyújtásáról szóló 4/2003. Polgári Jogegységi Határozata alapján kellett eldönteni.

A Gt. 47. § (3) bekezdése két határidőt tartalmaz, a keresetindításra a jogsértő határozatról való tudomásszerzéstől számított 30 nap áll rendelkezésre (szubjektív határidő), de a határozat meghozatalától számított 90 napot a törvény jogvesztő határidőnek tekint, függetlenül attól, hogy a határozatról a perindításra jogosult személy tudomást szerzett-e (objektív határidő). Jogegységi határozatában a Legfelsőbb Bíróság rámutatott arra, hogy a jogszabályban megállapított keresetindítási határidő nem a bírósági eljárás része, hanem mint az érvényesíthetőségi létszakába jutott igény idővetülete az anyagi (anyagi) joghoz, jogviszonyhoz kötődik, és mint ilyen szükségképpen anyagi jogi természetű. A keresetindítási anyagi jogi határidők jogi természete nem különbözik a más típusú anyagi jogi határidőktől. Erre mutat számítási módjuk azonossága is.

Az időmúlásnak kétféle hatása van, a jogvesztés és az elévülés. A jogvesztés súlyos következménye csak a jogszabály kifejezett rendelkezése alapján állhat be. A jogvesztéssel nem járó anyagi jogi határidő elévülési jellegű. Ebből következik, hogy amennyiben a jogszabály a keresetindításra úgy ír elő határidőt, hogy elmulasztásához nem fűzi a jogvesztés következményét, a mulasztás kimenthető.

A Gt. 47. § (3) bekezdésében megjelölt 30 napos szubjektív határidő nem jogvesztő, tehát elmulasztásának kimentésére lehetőség van. A Pp. 106. § (1) bekezdése szerinti igazolással egyes perbeli cselekmények elmulasztása orvosolható. Mivel a keresetlevélnek a bírósághoz történő benyújtása nem perbeli cselekmény, az erre nyitva álló határidő elmulasztása igazolással csak akkor orvosolható, ha a jogszabály a keresetindítási határidő elmulasztásának kimentésére az igazolást írja elő. Ez a határidő anyagi jogi jellegén nem változtat.

A Gt. 47. § (3) bekezdése az igazolás lehetőségét nem írja elő, az elsőfokú bíróságnak ezért a felperes igazolási kérelmét a Pp. 106. § (2) bekezdés a) pontja alapján érdemi vizsgálat nélkül el kellett volna utasítania.

Amennyiben a jogszabály a mulasztás kimentésére nem az elévülés kimentésénél szigorúbb feltételekkel előterjeszthető igazolást írja elő, a bíróságnak az elévülés szabályait (Ptk. 326-327. §) kell alkalmazni.

Az elévülés nyugvásának szabályait a Ptk. 326. § (2) bekezdése tartalmazza. Ha a követelést a jogosult menthető okból nem tudta érvényesíteni, az akadály megszűnésétől számított egy éven belül - egy éves vagy ennél rövidebb elévülési idő esetében pedig három hónapon belül - a követelés akkor is érvényesíthető, ha az elévülési idő már letelt vagy abból egy évnél illetőleg három hónapnál kevesebb van hátra. Az elévülés nyugvása tehát akkor lenne megállapítható, ha valamilyen körülmény a felperest ténylegesen és hibáján kívül akadályozta volna a keresetlevél benyújtásában. Ez a feltétel azonban nem áll fenn. A felperes a határozat meghozatalakor jelen volt, arról nyomban tudomást szerzett. Semmi nem akadályozta abban, hogy jogi képviselőhöz forduljon, és a keresetlevelet a tudomásszerzéstől számított 30 napon belül benyújtsa. Ezt igazolja az is, hogy a cégbírósághoz törvényességi felügyeleti eljárás lefolytatása iránti kérelemmel a Munkaügyi Bírósághoz keresettel fordult. Nem volt olyan tényleges akadály, ami a felperest a keresetindításban meggátolta.

A Legfelsőbb Bíróság idézett Polgári Jogegységi Határozata szerint, ha a keresetlevél késedelmes benyújtása nem vezet jogvesztésre, és a jogszabály a mulasztás orvoslására nem ír elő igazolást, a mulasztás jogkövetkezményeiről az ellenérdekű fél elévülési kifogása alapján az ügy érdemében hozott ítélettel kell dönten. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és a keresetet elutasította. A Pp. 78. § alapján kötelezte a pereszes felperest a pernyertes alperes első- és másodfokú eljárásban felmerült költségeinek megfizetésére, amely a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése és (5) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíjból és az alperes által megfizetett 24.000 forint illetékből áll.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ildikó s.k. előadó bíró, Dr. Veszeley Józsefné s.k. bíró